

Anden, og jeg for mit Vedkommende maa tilstaae, at det undrer mig i høi Grad, at man bruger denne Fremgangsmaade vilkaarlig at tage fra en Collection, saalænge denne ikke puffer det. Saalænge den kan affætte et Antal Sedler og har affat dem i en Række Aar, saa for at fremme en anden Collection at borttage et Antal Lobber fra den er i den Grad, synes det mig, urimeligt, at det, jeg vil ikke sige bliver mistænkeligt, men dog faaer et høist mærkværdigt Skjær over sig, thi man kan ikke godt frigjøre sig for den Tanke, at der dog alligevel er en Interesse for, at Andre begunstiges. Det er Begunstigelse for den Collection, der faaer det Antal Sedler, som saaledes bliver taget fra den anden Collection. Endnu mere underligt er det, dersom det er Tilfældet, hvad det naturligt turde være, at selve Inspectionen, selve Staten ikke engang har udgivet alle de Lobber, som den kan afgive til Collecteurerne, naturligvis med Forbehold af dem, der skulle holdes tilbage til Frilobber. Kort sagt, det forekommer mig, at der er saa liden Tilbøielighed hos Staten til overhovedet gennem Collecteurerne at fremme de Spillendes Tarv, at det synes mig at fortjene Paatale og Undersøgelse. Jeg har anført dette som et Sidemoment til for at vise, at Collecteurerne ikke alene ere ugunstigt stillede i Retning af det Pecuniaire, men ogsaa blive det i andre Henseender, og derfor mener jeg, at det, for at rette denne Sag endnu iaar, er det Naturlige at lade den gamle Tilstand vedblive for et Aar, indtil vi til næste Aar kunne faae en ny Ordning, som jeg saa haaber vil tilfredsstille alle billige Forbringer. Jeg har derfor, navnlig af det særlige Hensyn til, at den Provision, der efter det nye Arrangement gives Collecteurerne, ingenlunde synes mig at staae i Forhold til, hvad der gives i andre Collectioner, og altsaa ikke kan Andet end indirecte skade Staten, sluttet mig til det Forslag, som gaaer ud paa, at man endnu iaar skal vedblive paa den gamle Maade. Efter hvad jeg har faaet ophørt, er der Intet iveien for, at naaget det nye Spilleaar er begyndt, Sagen dog kan omordnes, idet jo alle Lobber ere hos Staten eller hos Inspectionen.

Fallesen: Det var virkelig en underlig Bemærkning af den høitærede Minister, at fordi der var Folk nok, der vilde være Collecteurer, derfor havde man lovlig Ret til at foretage de stete Forandringer. At man kan gjøre disse Forandringer, veed jeg meget vel, og navnlig kunde det aldrig falde mig ind, at Ministeren vilde gjøre Noget, der ikke var lovligt; jeg veed meget vel, at der staaer i Collecteurernes Udnøvnelsesbreve eller deres Bestikkelser, at de skulle finde sig i alle saadanne Forandringer; men det forundrer mig, at den ærede Minister kunde sige, at det, at der var flere Ansøgere om at blive Collecteurer, kunde berettigede til at formindste Indtægterne for dem, der ere Collecteurer, selv om det maatte siges, at man havde Ret til at gjøre dette. Det kan jeg slet ikke forstaae. Det er et meget farligt Præcedens, hvorved man kommer ind paa det, som det tidligere Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) saa ofte har talt om, nemlig at sætte Embederne til Licitation. Det er fuldstændigt det Samme. Fordi man kan faae Collecteurer nok, er der aldeles ingen Grund til at berøbe de Collecteurer eller Agenter, som man har, og som med Dygtighed og Iver have udført deres Forretninger, en Deel af deres Forretningsomraade, som de til Punkt og Prikke have påset. Jeg kan ikke indsee, at disse to Ting staae i nogensomhelst Forbindelse med hinanden. Den ærede Minister sagde, at jeg havde drevet denne Sag paa Spidsen ved at sige, at disse Folk kunne komme til at flytte ud paa Christianshavn, og han meente, at det var i deres egen Interesse at boe paa det gode Strøg. Ja, det er ganske vist; men der er, som den ærede Minister bekjendt, mange Collecteurer, der i sin Tid som en Raadesbevilgning have modtaget en lille Collection, og som ikke have Andet at leve af, og tarvelig have fristet Livet med deres Collection paa 4—500 Lobber. Naar man nu det ene Aar tager nogle Lobber fra dem og det andet Aar andre, saa kunne de ikke boe paa Østergade eller Amagertorv, men saa blive de nødt til at flytte; de vide meget vel, at det er i deres Interesse at boe paa Østergade, men de nødes til at flytte, og de kunne blive nødt til at flytte til Christians-